

Малкият рисувач за мигъ спрѣ. Стъпи се две крачки назадъ наклонна глава настрана и съ премрежени очи обгледа рисунката на стената. Помисли малко и отново започна да рисува. Единъ конникъ съ ризница и наколѣнници сега възседна коня. Ржцетѣ му държеха дълго копие, насочено къмъ земята. Около главата на конника единъ полукръгъ показваше, че е светия. А долу на земята, прободена отъ копието, се гърчеше страшна ламя.

Когато постави и последната линия на голѣмата рисунка, момчето пакъ се отдръпна и я загледа съ задъхано отъ радостъ сърдце. Ненадвалъ се още, една корава ржка го хвана за лѣвото ухо. Това внезапно и неочаквано дръпване уплаши малкия рисувачъ. И възторжената му радостъ изведнажъ изхвъркна, като подплашена птичка. Краката му се подкосиха и той цѣлъ затрепера като трепетликовъ листъ.

— Никола, какво си начернилъ стената? — гръмна надъ главата му строгиятъ гласъ на неговия учителъ, застаналъ задъ него.

Момчето се обърна.

— Азъ, . . . господинъ учателю, . . . искахъ да нарисувамъ една икона, като тия въ черквата, — съ заекване тихо почна да се оправдава малкият художникъ.

— Ами тукъ ли намѣри, по бѣлата стена? Нали е грѣхота?

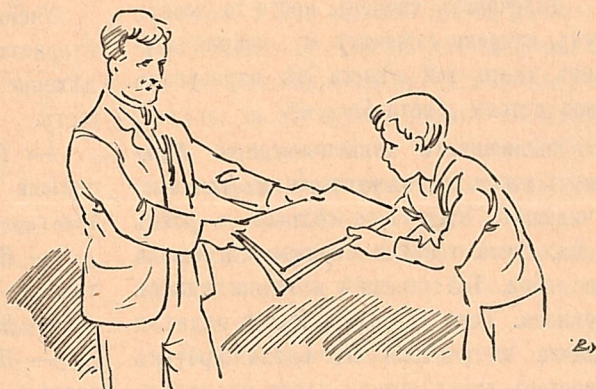
— Много ми се искаше да нарисувамъ нѣщо. А на бѣлата стена тъй ху-

баво и свободно се рисува съ вжгленъ! . . .

Учителътъ загледа картината на стената, и лицето му се разведри. Сложи кротко ржката си върху рамото на своя ученикъ и засмѣно каза:

— Чи ти хубаво си докаралъ Свети Георгия! Ти май художникъ ще станешъ?

— Азъ много обичамъ да рисувамъ, ама нѣма на какво. Нѣмамъ пари за хартия, беденъ съмъ. Стига да кажете, ей сега всичкитѣ бѣли стени ще изпиша съ картини, — заговори свободно и възторжено Никола, като разбра че лошото го отмина.

Младиятъ учителъ почувствува божествената дарба, която Творецътъ бѣше вложилъ въ душата и ржцетѣ на бедния ученикъ.

— Ти имашъ златни ржце, Никола. Трѣбва само да работишъ и да постоишъ. Азъ ще ти давамъ хартия. Ела съ мене.

Момчето отъ радостъ не можа нищо да отговори. Тръгна подиръ учителя си, който го заведе въ училищната стая. Тамъ му даде много рисувателна хартия . . .